

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **DATEVUELTA s r.o.**, se sídlem Akátová 631/13, Český Těšín, zastoupeného JUDr. Alfrédem Šrámkem, advokátem se sídlem Českobratrská 1403/2, Ostrava, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel** se sídlem Budějovická 7, Praha 4, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 17.3.2016 č.j. 12482-2/2016-900000-302, ve věci zajišťovacího příkazu,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen celní úřad) ze dne 12.2.2016 č.j. 19196/2016-570000-32.5, kterým byla žalobci stanovena povinnost složit jistotu ve výši 330 033 Kč na účet celního úřadu.

Žalobce v žalobě uvedl, že byl jen dopravcem, není tedy zřejmé, proč by měl přiznávat spotřební daň z minerálních olejů a hradit ji. Celní úřad neodůvodnil, z čeho

dovozuje, že by daň byla nedobytná nebo její vybrání spojeno se značnými potížemi, závěry celního úřadu jsou nepodloženými spekulacemi. Vybrání daně je zajištěno již tím, že byl zajištěn minerální olej. Rozhodnutí je v rozporu s principem proporcionality, neboť následně po vydání zajišťovacího příkazu byl vydán exekuční příkaz, aniž bylo vyčkáno na úhradu daně podle zajišťovacího příkazu. Žalobce zadal laboratorní rozbor minerálního oleje, na základě výsledků bude schopen doložit přesné sazební zařazení, aby z něj mohly být dovozeny relevantní důsledky pro rozhodnutí ve věci.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí, když žalobní body jsou totožné s odvolacími. Navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce jako dopravce byl kontrolován Celním úřadem pro Středočeský kraj na dálnici D1, uvedl, že přepravuje řepkový olej. Kontrola na základě předložených dokladů pojala podezření, že se jedná o jiný výrobek, a zajistila dopravní prostředek i olej. Z výsledku rozboru vzorků CTL vyplynulo, že nejde o řepkový olej, ale o vybraný výrobek – plynový olej KN27101941, který je předmětem spotřební daně. Žalobci byla poté zaslána výzva k podání daňového tvrzení ke spotřební dani z minerálních olejů, dopravní prostředek byl uvolněn ze zajištění. Celní úřad zjistil o žalobcových majetkových poměrech, že žalobce má krátkou daňovou historii (zapsán do OR 6/2015), základní kapitál činí 20 000 Kč, nemá žádný nemovitý majetek, vlastní pouze 1 dodávkový automobil zn.Opel, provozuje 4 tahače s návěsy, které však nejsou v jeho vlastnictví. S ohledem na dosavadní průběh řízení a zjištěné skutečnosti dospěl celní úřad k závěru, že jsou naplněny předpoklady pro vydání zajišťovacího příkazu podle § 167 odst.1 zákona č.280/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen daňový řád). Žalobcovo odvolání bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Podle § 4 odst.1 písm.f) zákona č.353/2003 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZSD), plátcem (spotřební daně – pozn.soudu) je právnická nebo fyzická osoba, která skladuje nebo dopravuje vybrané výrobky, aniž prokáže, že se jedná o vybrané výrobky pro osobní spotřebu, nebo uvádí do volného daňového oběhu vybrané výrobky, aniž prokáže, že se jedná o vybrané výrobky zdaněné, nebo pokud neprokáže způsob jejich nabytí oprávněně bez daně; za daň společně a nerozdílně odpovídá také právnická nebo fyzická osoba, která se na uvedeném skladování nebo dopravě podílela.

Podle § 167 odst.1,2 daňového řádu, je-li odůvodněná obava, že daň, u které dosud neuplynul den splatnosti, nebo daň, která nebyla dosud stanovena, bude v době její vymahatelnosti nedobytná, nebo že v této době bude vybrání daně spojeno se značnými obtížemi, může správce daně vydat zajišťovací příkaz. Zajišťovacím příkazem správce daně uloží daňovému subjektu úhradu v příkazu uvedené částky.

Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí zodpověděl většinu žalobcových námitek a soud se ztotožňuje se závěry žalovaného, neboť jsou správné, konkrétní a dostatečně podrobné. Žalobce se stal plátcem spotřební daně právě proto, že byl dopravcem, a neprokázal zdanění vybraných výrobků. Naplnění předpokladů pro vydání zajišťovacího příkazu odůvodnil již celní úřad v rozhodnutí na str.6-10, touto otázkou se zabýval i žalovaný, a žalobce v žalobě neuvedl ničeho nad rámec již řečeného. Soud shodně se správními orgány shledává naplnění předpokladů pro vydání zajišťovacího příkazu především v žalobcově ekonomické situaci, která odůvodňuje obavu, že vybrání daně by mohlo být spojeno se značnými obtížemi. Pokud jde o námitku, že je zajištěn samotný minerální olej, zde soud v souladu s odůvodněním žalovaného na str.8-9 napadeného rozhodnutí připomíná, že se jedná o dva odlišné instituty s odlišnými následky. Řízení o zajištění vybraných výrobků podle § 42 a násl. ZSD může vyústit buď v uvolnění těchto výrobků (vrácení osobě, u níž byly zajištěny), nebo v propadnutí těchto výrobků, čímž se jejich vlastníkem stává stát. Ani jeden z těchto případů však nevede k zaplacení daně.

Pokud jde o námitku rozporu s principem proporcionality, pak z hlediska časové posloupnosti je vyloučeno, aby tato námitka směřovala k přezkumu zajišťovacího příkazu, když vydání exekučního příkazu bylo až následným krokem, jak sám žalobce uvedl. Tato žalobní námitka by se tedy mohla týkat pouze vydaného exekučního příkazu, který však není předmětem nynějšího přezkumu soudem.

Pokud jde o laboratorní rozbor, který žalobce údajně zadal, pak žalobce ani u ústního jednání nenavrl žádné důkazní prostředky, které by se týkaly této námitek. Soud proto vycházel ze skutkového stavu, jak byl zjištěn rozbořem CTL.

Soud tedy zamítl žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly náklady převyšující jeho běžnou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 7. února. 2017

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu